

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 25. februar 2013, številka 2, letnik II

Evropska vas: Nizozemska

Januarsko ocenjevanje urejenosti učilnic

Obiskali smo obe šolski knjižnici

Zimska šola v naravi pri Ložekarju

Brihtne glavce

Pustno rajanje v vseh naših šolah

Valentin ima ključ do korenin

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 25. februar 2013, številka 2, letnik II

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Tina Kramar, Taja Jančič, Maja Kumbrger, Zala Uratarič, Miha Emeršič, Matjaž Cepuš, Aljaž Grejan, Larisa Knap, Petra Maček, Saša Klezin, Monika Petek, Lara Pavčnik, Pia Vrbovšek Plahutar, Nik Vodišek, Simona Pajk, Lea Lapornik, Nataša Grešak, Ivana Čačič, Pia Kovač, Lana Zajc, Laura Breznikar, Denis Lipovšek, Tjaša Pušnik, Daniela Kovač, Katja Pajk, Tjaša Gračner, Nina Zupanc, Marko Žagar, Jerneja Burger, Klemen Dečman, Tim Vorina, Saška Maček, Katjuša Tratar

Naslovnica: OPB MŠ Laško 1. razred

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

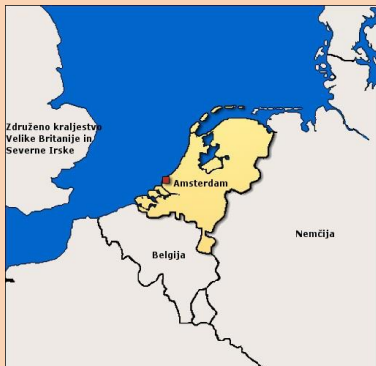
Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

EVROPSKA VAS

Letos Nizozemska

Naša šola že nekaj let sodeluje v projektu Evropska vas. Prve priprave se začnejo že na začetku vsakega šolskega leta. Tudi letos je bilo tako. In zdaj ko smo zakorakali v drugo polletje, se je že nabralo kar nekaj dogodkov, izdelkov ..., ki jih bo uredništvo šolskega časopisa predstavljalo do konca šolskega leta. Za začetek predstavljamo Kraljevino Nizozemsko.

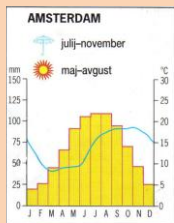

Uradni naziv države je Kraljevina Nizozemska.

Leži v severovzhodni Evropi in meri približno 41.530 km². Šteje približno 16,4 milijona prebivalcev različnih narodnosti: nizozemska, indonezijska, nemška, turška, surinamska in maročanska. Uradni jezik je nizozemščina.

Na severu in zahodu Nizozemska meji na Severno morje, na vzhodu na Nemčijo in na jugu na Belgijo.

Glavno in največje mesto je Amsterdam.

Nizozemska ima zmerno morsko podnebje, kar pomeni, da ima mile zime in topla poletja.

Je izrazito nižinska dežela. Četrtnina ozemlja leži na ravni morske gladine ali pod njo. Njena obala je dolga približno 750 km. Najdaljša reka je Ren. Znan je vodni svet Frizijskih jezer. To je najširša mreža med seboj povezanih jezer, kanalov, ribnikov, mlak in rečic.

Glavni gospodarski panogi sta kmetijstvo in industrija. Med najbolj znanimi kmetijskimi proizvodi so žito, krompir, pesa in vrtnine. Nizozemska je znana tudi po tulipanih. V gospodarstvu prevladujejo živilska in kemična industrija ter proizvodnja električne energije. Ukvarjajo se tudi z ladjedelništvom in s trgovino. Med znane nizozemske specialitete sodijo surovi slaniki, prekajena jegulja in grahova juha ter seveda znamenita sira Edamec in Gauda.

Promet večinoma poteka po vodi. Imajo tudi ceste, vendar se le redki vozijo z avtomobilom. Največ prebivalcev za prevozno sredstvo uporablja kolo.

Imajo zastavo, ki jo sestavljajo tri barve: na vrhu rdeča, v sredini bela in na dnu modra. Grb vsebuje elemente grba Republike Nizozemske in kraljeve družine Orange-Nassau. Na grbu sta dva leva, ki držita ščit. Na ščitu je lev, ki v roki drži meč (simbol moči), pod ščitom je moto družine Orange-Nassau: »Je maintiendrai.«

Pomeni nadaljeval bom, zdržal bom. Na grbu je tudi hermelinsko ogrinjalo, ki je prav tako simbol monarhije. Njihova himna ima naslov Wilhelmus in naj bi bila najstarejša himna na svetu.

Katjuša Tratar

TEKMOVANJE ZA NAJBOLJŠI RAZRED

Rezultati januarskega ocenjevanja

Januarja je bilo tretje ocenjevanje urejenosti učilnic. Rezultati so zapisani v spodnji preglednici. Učencem oddelka z nižjim izobrazbenim standardom hkrati sporočamo, da se je ocenjevanje pri njih začelo februarja. V tabeli, kjer so objavljeni skupni rezultati, so razredi z največ osvojenimi točkami označeni z zeleno.

Tina Kramar

RAZRED	PORAVNANOST, ČISTOST MIZ	TLA	TABLA	OGLASNE DESKE	GARDEROBE, MALICA	SKUPAJ
1. a	0.5	1	1	1	1	4.5
2. a	1	0.5	1	1	1	4.5
2. b	0.5	1	0.5	1	1	4
3. a	1	0.5	0.5	1	1	4
3. b	0.5	1	0.5	1	1	4
4. a	0.5	0.5	0.5	1	1	3.5
4. b	0.5	0.5	1	1	1	4
5. a	0.5	1	1	1	1	4.5
5. b	1	0.5	1	1	1	4.5
6. a	0.5	0.5	0.5	1	0.5	3
6. b	0.5	1	1	0.5	0.5	3.5
6. c	0.5	1	0.5	1	0.5	3.5
7. a	0.5	0.5	1	1	0.5	3.5
7. b	0.5	1	1	1	0.5	4
8. a	0.5	1	0.5	0.5	0.5	3
8. b	1	1	1	1	1	5
9. a	0.5	0.5	0.5	1	1	3.5
9. b	1	0.5	1	0.5	1	4

Skupni rezultati vseh ocenjevanj

RAZRED	TOČKE
1. a	12.5
2. a	13
2. b	12
3. a	11.5
3. b	11.5
4. a	11
4. b	11
5. a	13
5. b	13
6. a	8.5
6. b	11.5
6. c	9.5
7. a	10.5
7. b	12.5
8. a	9
8. b	12.5
9. a	10.5
9. b	11

KNJIŽNICA MŠ LAŠKO

Veste, kje je »zelena soba«?

Knjižnica je prostor, kjer se lahko sprostimo, v čitalnici delamo domačo nalogo, beremo knjige in preprosto uživamo. Uporabljamo lahko tudi računalnik, a le za šolske potrebe. Igrice in neprimerne vsebine so namreč v knjižnici prepovedane.

Šolska knjižnica je precej velika. Takoj ko vstopimo vanjo, nas toplo pozdravi knjižničarka. Desno od njene mize je čitalnica.

V njej nas nagovorijo plakati, medtem ko pogled polepšajo zelo lepo negovane rastline, zato čitalnici rečemo tudi »zelena soba«. V knjižnici je približno 22 tisoč knjig, veliko zgoščenk, kaset in revij.

Knjižničarski krožek

Na svetu je veliko otrok, ki radi berejo, in tudi v naši šoli jih je ogromno. Vsi učenci, ki imajo radi branje, se lahko pridružijo knjižničarskemu krožku, ki ima v naši šoli že dolgo tradicijo. A najprej bi vas rada seznanila z načrtom dela.

Najpomembneje je, da se učenci najprej seznanim s knjižničnim redom in pravili obnašanja. Nato je zelo pomembno, da se navadijo na urnik in postopek izposoje. Učenci knjižničarskega krožka pomagajo tudi pri izposoji gradiva in urejanju knjižnih polic. Pri tem morajo spoznati strokovno ureditev in postavitev gradiva na knjižne police ter se seznanim s sistemom Cobiss. Hkrati učenci spoznajo katalog šolske knjižnice v elektronski obliki, iščejo podatke v njem in pomagajo drugim uporabnikom knjižnice pri iskanju gradiva.

Člani knjižničarskega krožka na sestankih, ki so enkrat mesečno, predstavljajo zanimive knjige in knjižne novosti. Sodelujejo tudi pri izvedbi kulturnga dneva, pomagajo pri pripravi šolskih razstav v knjižnici, urejajo plakat Moja najljubša knjiga. Poleg tega pripravijo knjižno uganko meseca in enkrat na mesec izžrebajo nagrajanega učenca. A s tem se njihove zadolžitve še ne končajo. Celo leto namreč »popravljajo« poškodovane knjige in dežurajo v šolski knjižnici in čitalnici ter svetujejo mlajšim uporabnikom pri izbiri knjig.

Pogodba branja

Pogodbo branja smo v naši šoli uvedli v šolskem letu 2011/12. Člani knjižničarskega krožka nagovarjajo učence od četrtega do devetega razreda, naj jo podpišejo. Omenjena pogodba jih zavezuje k temu, da morajo prebrati dve do tri knjige (po nasvetu knjižničarke) v šolskem letu. Za trud dobijo pohvalo, ki jo s podpisom potrdi ravnateljica, gospa Ljudmila Pušnik.

V knjižnici je pred vstopom v čitalnico mizica, na kateri so novosti. Po stenah visijo tudi plakati s seznamami za domače branje in bralno značko. In zdaj hitro pot pod noge in v knjižnico, da vam knjiga razkrije svoje skrivnosti ...

Monika Petek

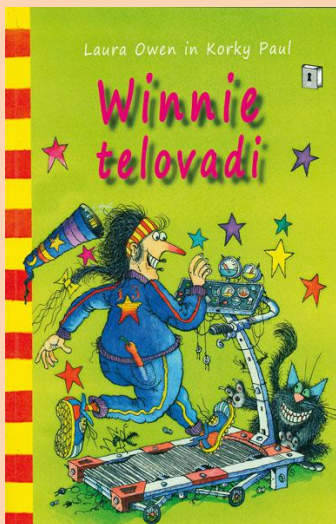

Knjižničarka Dragica Đerić

NOVOSTI V ŠOLSKI KNJIŽNICI

Vedno nekaj novega

Redni obiskovalci šolske knjižnice se velikokrat ustavimo pred vhodom v čitalnico. Tam stoji majhna miza, na kateri se bohotijo knjižne novosti. Preden knjižničarka knjigo odloži na knjižno polico, jo namreč postavi na ogled. V tem prispevku vam bom predstavila tri knjige z omenjene mize, da bi vas navdušila, da bi se tudi sami kdaj ustavili tam in našli kaj zanimivega.

Laura Owen in Korky Paul: Winnie telovadi

Založba: Skrivnost, leto izdaje: 2012, prevod: Anja Kokalj

Čarovnica Winnie je vedno v gibanju. S svojo tišino zbira denar, vesoljčkom pomaga najti pot domov, v zrak meče palačinke in seveda se bojuje z odvečnimi kilogrami ...

Francesca Simon: Grozni Gašper ...

Založba: Učila International, d. o. o., leto izdaje: 2012, prevod: Ida Sternad

Čudaško, presenetljivo, zabavno in seveda grozljivo. Vse to so komentarji knjig, v katerih so odgovori na najbolj iskana vprašanja o marsičem. Kateri šport naj bi bil najbolj priljubljen? So rimski atleti tekmovali goli? Iz česa so narejene olimpijske medalje? To in še več v knjigah iz zbirke Grozni Gašper.

Christine Nöstlinger: Pavli Puding nepridipravom meša štrene

Založba: Didakta, leto izdaje: 2012, prevod: Ana Marija Toman

Glavni junak knjige Pavli Puding ima zelo pomembni vrline; za svojo starost zna neverjetno dobro kuhati in njegov logični način razmišljanja se lahko kosa z najboljšimi detektivi. Z najboljšo prijateljico Rozi napneta vse moči, ko sošolki Lei izgine zlat srček. Vendar pri tem nikoli ne izpustita opoldanskega kosila, kajti – si predstavljate lov za tatovi s praznim želodcem?! Dodani so tudi recepti. Pa dober tek, če se boste katerega lotili!

Taja Jančič

KNJIŽNICA PŠ DEBRO

Radi hodimo v knjižnico

Tako kot v osnovni šoli v Laškem imamo tudi v Debru svojo šolsko knjižnico, ki jo zelo radi obiskujemo.

V knjižnici imamo knjige lepo zložene na policah po abecedi (glede na priimek avtorja/avtorice) in v različne skupine (cicibani, pionirji, mladina, poučne knjige). Posebej so police za ljudsko slovstvo in knjige za domače branje. V čitalnici imamo tudi revije, ki so na ogled učencem.

Poleg izposoje v knjižnici potekajo tudi različne oblike pouka. Zanimive so ure slovenščine, pri katerih se pogovarjamo s knjižničarko in rešujemo učne liste. Nižji razredi s knjižničarko preberejo knjigo in nato na temo

pravljice narišejo risbico. V knjižnici se izvajajo ure knjižnično informacijskega znanja. Enkrat tedensko se sestanejo tudi člani knjižničarskega krožka.

Takoj ob vstopu v knjižnico so zapisana pravila, kaj se v knjižnici lahko počne in kaj ne, in seznam knjig za domače branje in bralno značko za vse razrede.

Za urejenost knjižnice zelo dobro skrbijo naša prijazna knjižničarka Lidija Toplišek, člani knjižničarskega krožka in seveda tudi ostali učenci, ki v knjižnico prihajajo po bralne užitke.

Saška Maček

ANAGRAM

Zima, zima bela ...

Tiskarski škrat se je tako udomačil pri nas, da nas nikakor noče zapustiti. Pravi, da bo zaradi pridnih učencev, ki urejajo njegove premešane črke, z veseljem ostal še nekaj časa. Tokrat je pripravil poved, ki se navezuje na zimo in njene radosti. Pravilne rešitve nam kot doslej lahko pošljete po e-pošti na radio@oslasko.si ali jih oddate v nabiralnik šolskega radia in časopisa v avli matične šole.

Tim Vorina

V KEMMSZI USAČ
AMOIM PEL GLEDRAZ
AN ŽNOSNE OGOEPRPR.

KNJIŽNI MOLJČKI

LAKOMNA

POGLEDA IZ MIŠNICE, OPAZI IN REČE: »AHA, TO JE TISTA RAZVPITA ! KAKO SO

PAMETNI! DAJO

NA

TER SPODAJ PRIVEŽEJO KAKŠEN KOS

IN MISLIJO, DA

JE TO

. BILA BI, ČE BI BILE ME

NEUMNE. AMPAK ME VEMO, ČE SE DOTAKNEŠ

, SI

UJET. SPROŽI SE

TER

PADE IN NAS ZMEČKA. AMPAK LAHKO PA VSAJ MALO

POVOHAM, OD VOHANJA SE

NE MORE SPROŽITI, SAJ VOHANJE NI GREH. JAZ NAMREČ ZELO

RADA VOHAM

.«

KO JE TO POVEDALA, JE SMUKNILA POD NASTAVLJENO

IN ZAČELA VOHATI OKOLI

VENDAR JE BILA

ZELO MEHKA IN TRENUTEK NEPAZLJIVOSTI PRI

JE SPROŽIL

KI JE LAKOMNICO STISNILA POD SABO.

NE POLAKOMNI SE, DA Z GLAVO NE PLAČAŠ, TAKO KOT TA

!

Maja Kumberger

SVETOVNI IN MEDNARODNI DNEVI

Evropski dan številke za klic v sili – 112

Februarja obeležujemo kar nekaj znanih svetovnih in drugih dnevor.

Svetovni dan boja proti raku obeležujemo **4. februarja**. Rak je ena redkih bolezni, za katero še ne poznamo zdravila ali cepiva, zato je zelo pomembno, da ga začnemo zdraviti, ko še ni preveč razširjen. Povzročiteljev raka je več. Najpogostejši vzroki za njegov nastanek so previsoka telesna teža, neprimerna prehrana, pomanjkanje telesne aktivnosti, kajenje in pitje alkohola. Zaradi raka vsako leto v Sloveniji umre približno 5700 ljudi, na svetu pa 7,6 milijona.

Slovenski kulturni praznik paznujemo **8. februarja** v spomin na smrt enega najpomembnejših slovenskih pesnikov Franceta Prešerna. Ta dan je v Sloveniji dela prost, na predvečer praznika pa na osrednji državni proslavi

podelijo Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada.

Evropski dan številke za klic v sili – 112 je **11. februarja**. Številka 112 omogoča vsem državljanom EU vzpostavitev stika s službami za ukrepanje v sili in je brezplačna. Slovenija je bila druga država v Evropi, ki je že konec leta 1997 uvedla enotno evropsko številko zaklic v sili.

Svetovni dan varne rabe interneta je vsako leto **drugi torek v februarju**. Na ta dan po vsem svetu organizirajo dogodke z namenom dviga osveščenosti o varni uporabi spletnih tehnologij. Prvič so ta dan obeležili leta 2004. Od takrat ga obeležujejo v več kot šestdesetih državah po vsem svetu.

Saša Klezin

PŠ DEBRO

Parlamentarci

Parlamentarci PŠ Debro smo se odločili, da vam bomo predstavili, kaj smo že naredili v tem šolskem letu.

Za nami je prvi sestanek, ki so ga organizirali parlamentarci OŠ Rimske Toplice. Učenci so pripravili vprašanja v zvezi z odraščanjem, na katera smo odgovoril in na koncu napisali sklepe: odraščanje je obdobje, ko se telo spreminja; najstniki se najbolj obremenjujemo s šolo, z družbo in družabnim življenjem; če težave ne znamo rešiti sami, prosimo koga za pomoč; Tom telefon se nam zdi koristen. Strinjali smo se tudi z mislijo Marcela Prousta, da je odraščanje čas, ko se človek česa nauči, in mislijo Marka Žagarja, da je otrok, ko se rodi, kot prazna knjiga, v katero pišemo.

13. februarja smo parlamentarci organizirali sprejem za učence prvega razreda. Otroci so se nam hitro pridružili pri petju in igrah. Pri

programu sva bila v ospredju avtorja prispevka, ki sva tudi poskrbela, da je vse šlo po načrtih. Program je popestrila tudi Ula Matek s flavto. Ula igra tudi pri Laški pihalni godbi. Nika Mačkovšek je napisala zanimivo zgodbico, ob kateri so učenci spoznali novo igro. Ko so v zgodbici zaslišali katerokoli gozdno žival, so morali hitro steči okoli stola. In ko so spet sedeli na svojih mestih za mizo, so odgovarjali na vprašanja kviza, ki sta ga pripravila Blaž Planko in Gregor Žohar. Res je bilo super, vsi smo živali – tudi učiteljice. Za konec so otroci prejeli diplome, ki imajo namen, da se otroci zavedajo, da se lahko kaarkoli obrnejo na nas. Vsi smo bili nagrajeni s torticami. Ura z otroki je bila krasna.

Marko Žagar in Jerneja Burger

SMUČARSKA ŠOLA V NARAVI

Bili smo pri Ložekarju

Učenci 5. razredov iz vseh naših šol vsako leto odidejo v zimsko šolo v naravi. Že vrsto let jim prenočišče in bivanje v času smučanja prijazno nudi turistična kmetija Ložekar ... A ker naši učenci niso le izvrstni smučarji, temveč z veseljem tudi pišejo, objavljamo nekaj njihovih sestavkov, v katerih opisujejo, s kakšnimi vtisi so se vrnili domov.

Ivana Čačič: 14. januarja smo se s sošolci in z učitelji zbrali na zasneženi avtobusni postaji v Laškem. Vsi smo bili nestrpni, veseli in polni pričakovanj.

Po dolgi dveinpolurni vožnji smo prispeli na Ložekarjevo kmetijo na Solčavi. Solčavsko je območje med Slovenijo in Avstrijo v povirju reke Savinje. Kmetija leži na nadmorski višini 1155 metrov. Z nje je prekrasen razgled na Kamniško-Savinjske Alpe. Ložekarjeva hiša je dvonadstropna, zgrajena iz kamna in lesa. Ima strmo streho in majhna lesena okna. V hiši živijo tri generacije. Alešev oče skrbi za živali v hlevu, mama kuha, Aleš pa je zadolžen za organizacijo zimskih šol. Njihova glavna panoga je kmečki turizem. Nad kmetijo leži smučišče s 300 metrov dolgo vlečnico.

Gospodar Aleš nas je sprejel v jedilnici in nam izrekel dobrodošlico. Po skupinah smo se razdelili v sobe in se že po kosilu odpravili na smučišče. Učitelji so nas glede na obvladanje smučanja razdelili v tri skupine. Zastala mi je sapa, ko sem videla, kako dobro smuča naša učiteljica Renata. Za njo se je kar kadilo. In tudi učiteljica Tanja ni od muh, da za učitelja Bineta sploh ne govorimo. Že prvi dan smo skupaj odšli na kratek večerni sprehod. Nekateri otroci so imeli prvi dan rahlo domotožje in niso spali. Drugi s tem nismo imeli težav in smo zaspali kot top. Vsak dan se je dogajalo kaj zanimivega. Po jutranjem

pospravljanju sob je vedno sledil zajtrk, nato dopoldanska smuka, kosilo, počitek, malo pouka, večerja, sprehod ... Moram reči, da so nekatera dekleta bolj lena pri pospravljanju kot fantje. Ampak pustimo zdaj to. Dnevi so kar prehitro minevali.

Gospodar Aleš je tudi lovec, zato nas je peljal na ogled krmilnice. V gorskem svetu živijo tudi gamsi, mufloni in divje mačke. V gozdovih Solčavskega rastejo pretežno smreka, macesen, jelka, bukev. Odšli smo tudi na ogled jame Klemenškova zijalka, ki leži pod Olševo ob panoramski cesti. V jami je vedno več kot nič stopinj Celzija. Jama je dolga 40 metrov in še ni v celoti raziskana. Ima vlažne stene, v njej smo videli kapnike in tudi netopirje. Lahko smo poskusili tudi železno vodo. To pomeni, da je bogata z železom in minerali in je posebej primerna za ljudi, ki jim železa primanjkuje.

Aleševa mama nam je zelo dobro kuhala. Njami, kako dobri so bili špageti, ričet, krompirjeva solata ... Mislim, da ni bil nihče lačen. Učitelj Bine nam je ob slikah razlagal svoje plezalne dogodivščine. Otroci smo tudi kiparili iz snega. Naredili smo snežne vulkane, naslonjače ... Nekega dne smo zaradi močnega sneženja ostali celo brez elektrike. Vsi trije učitelji so bili zelo prijazni. Bili so kot naše druge mame. Kar prehitro je prišel zadnji dan. Po smučarskem

tekmovanju smo se počasi odpravili domov. Bila sem žalostna in hkrati vesela.

Priporočam vam, da tudi sami obiščete Ložekarjevo kmetijo na Solčavskem. Poskusite njene kulinarične dobrote! To je priljubljen cilj ljubiteljev narave. Od tam je tudi izhodišče za izlete na okoliške gore in v čudovite doline. Naužili se boste čistega zraka in si ogledali lepote naše čudovite Slovenije.

Pia Kovač: Zame se je šola v naravi začela že v nedeljo med pripravljanjem stvari. Med tem sem bila zatopljena v svoja sicer skromna pričakovanja. Mislila sem, da bomo bivali v domu in smučali, v resnici pa je bilo vsega veliko več. Odšli smo v muzej, na pohod, bivali na turistični kmetiji ... Vse skupaj se je začelo v ponedeljek.

Zjutraj sem se zbudila že zelo zgodaj in komaj čakala odhod. Ko sem s sestro in z mamo prispela pred šolo, nas je na avtobusu nepričakovano pričakala voznica. Vse smo spravili v avtobus, smuči pa je odpeljal kombi. Nato smo se odpeljali. Med potjo nam je učitelj Jože Zupan razlagal o vseh naravnih znamenitostih, ki smo jih lahko videli. Na primer o skali Igli, o kateri obstaja pripovedka, in o umetno narejenem ledenem kipu, po katerem plezajo izkušeni plezalci. Po daljši vožnji smo prispeli v muzej, imenovan po slapu, iz katerega izvira reka Savinja. To je po slapu Rinka. V muzeju smo si ogledali petnajstminutni film o treh dolinah, ki jih je ustvaril ledenik. To so Logarska dolina, Robanov kot in Matkov kot, kjer stoji turistična kmetija, kamor smo bili namenjeni. Po filmu smo si ogledali tudi razstavo. Nato smo si privoščili še dobro igro velikega doma narejenega šaha, ob kateri smo se strašansko zabavali. Ob odhodu smo se zahvalili in nadaljevali pot. Kmalu smo prispeli na

Ložekarjevo kmetijo. Tam nas je toplo sprejel lastnik kmetije Aleš Klemenšek in nam razložil, da kmetija stoji na nadmorski višini 1155 metrov in da je ime dobila po nedavno preminulem lastniku.

Ker pa smo bili vsi lačni in utrujeni od vožnje, nas je pospremil na kosilo, kjer smo jedli ričet. Nato so nas razporedili v sobe in nam naročili, naj jih poimenujemo. Dečki so imeli tri sobe, prav tako tudi deklice. Dečki so sobe poimenovali Skrivni agenti, Muflona in Beli tigri. Deklice pa Snežinke, Siamske mucke in White&Black cats. Po krajšem počitku je sledilo smučanje. Tam smo bili razdeljeni v dve skupini, na dobre smučarje in začetnike. Imeli smo dve smučišči, na katerih smo se zelo zabavali. Zvečer pred večerjo smo se odpravili na pohod do izvira kisle vode, kamor nas je pospremil lastnikov pes z imenom Vat. Ta nas je naslednji dan, ko so nas prišli obiskat nekateri starši, z lastnikovim sinom Simonom pospremil še na pohod do kraške jame z imenom Klemenškova zijalka. Odkrili so jo domačini in je stara več milijonov let. Po ogledu jame smo si ogledali še krmišče za živali, ki ga je kot lovec postavil lastnik kmetije.

Ob vrnitvi na kmetijo nas je učitelj Jože Zupan popeljal gledat zvezde in nam razložil nekaj imen ozvezdij. Tisti večer po večerji se je lastnik kmetije Aleš preoblekel v svojo lovsko opremo in vzel še svojo puško. S sinom Simonom, ki odlično igra harmoniko, sta se nam pridružila na lovskem večeru. Po predavanju nam je Simon zaigral na harmoniko in mi smo se smejali sošolki Danieli, ker jo je lastnik kmetije prosil za ples. Naslednji dan popoldne smo imeli tekmovanje v slalomu. Zvečer smo imeli družabni večer, na katerem se je vsaka soba predstavila z nečim smešnim. In tako je prišel petek in mineval je zadnji dan. Zjutraj smo imeli podelitev priznanj za dosežke na

tekmovanju v slalomu, nočnem miru in urejenosti sob. Te so učitelji cel teden ocenjevali! Po podelitvi smo imeli še krajše smučanje in pakiranje, nato je sledil odhod. Med vožnjo smo se večkrat ustaviti, ker so morali nekateri na stranišče. Sicer pa je bila vožnja umirjena in polna vtisov preteklih dni. Ob prihodu v Laško smo vsi veselo stekli do svojih staršev in jim začeli opisovati dogodivščine.

Ta šola v naravi bo vsem nam za vedno ostala v spominu zaradi vsega, kar smo se v enem tednu naučili, šri čemer smo se ob tem tudi neizmerno zabavali.

Lana Zajc: V ponedeljek, 28. januarja 2013, smo šli v Logarsko dolino. Ob pol osmih zjutraj smo se zbrali pred šolo in ob osmih odšli na pot.

Med potjo nam je učitelj Jože Zupan kazal zanimivosti. Voznica nas je peljala do muzeja Rinka, kjer smo si ogledali petnajstminutni posnetek. Šli smo nazaj na avtobus in se odpeljali do Ložekarjeve kmetije. Prišli smo, vzeli kovčke in jih odnesli pred hišo. Potem smo šli v kuhinjo, kjer so nam učitelji povedali, kako so nas razporedili po sobah. Daniela, Gaja, Neja in jaz smo bile skupaj. Dobile smo največjo sobo. Ko smo prišle vanjo, smo dale kovčke na stran in se odločile, katera bo spala v kateri postelji. Potem smo šli na kosilo v jedilnico, nato je bil počitek in zatem smučanje. Po počitku smo vzeli svoje smuči in šli do koč zraven smučišča. Šli smo v koč in si obuli pancerce in dali na glavo čelado. Začetniki smo prijeli smuči, jih dali na ramo in s pancerji šli na vrh hriba, kjer smo si pripeli smuči in si naredili kratko progo. Potem smo se lahko spustili po hribu. Glede na to, da sem začetnica, mi je šlo kar dobro. Ko smo končali, smo se

preoblekli in šli v jedilnico, kjer smo imeli pouk, zatem pa takoj večerjo. Imeli smo tudi večerne dejavnosti. Ob osmih smo šli v svoje sobe. Šli smo se tuširati, umivati zobe ... Igrali smo se tudi družabne igre. Ob pol desetih smo šli v posteljo in morali smo ugasniti luči. Lahko smo se še tiho pogovarjali, ampak ob desetih je morala biti popolna tišina.

Laura Breznikar: 28. januarja 2013 smo se odpeljali v zimsko šolo v naravi v Logarsko dolino, kjer smo se učili smučati. Zbrali smo se ob pol osmih pred podružnično šolo v Debru.

Ko je avtobus prispel, smo spravili prtljago v prtljažnik, opremo za smučanje pa v kombi, ki je ves čas peljal za nami. Voznica nas je peljala v muzej Rinka, kjer smo spoznali zgodovino kraja. Vodil nas je Jože Zupan. Prispeli smo na cilj, raznosili smučarsko opremo in že nas je čakalo pospravljanje. Po pospravljanju je bil čas za smučanje. Pancerje smo odložili v koč in dobili opremo, ki smo jo še potrebovali. Učitelj Jože nas je razvrstil v skupine.

Po desetih minutah smo odšli na smučišče in začelo se je naporno smučanje. Ob dvanajsti uri smo odšli do koč, kjer smo imeli uro pouka. Nato je sledilo obilno kosilo, zatem pol ure počitka. Po počitku smo se ponovno odpravili na smučišče. Po enournem smučanju smo odšli v sobe in se pripravili na pouk ali pohod. Naslednji dan smo odšli do izvira železne vode, tretji pa do kraške jame in krmišča. Opazovali smo tudi zvezde in izvedeli za tri ozvezdja: Orion, Mali voz in Veliki voz. Že prvi dan po večerji smo si morali izbrati imena sob. Naša soba se je imenovala Snežinke, ostale so imele imena Siamske mucke, Beli tigri, Skrivni agenti in White & black cats. Ocenjeni smo bili za pospravljanje sob in za nočni mir.

Imeli smo tudi lovski in družabni večer, na katerih smo se zelo zabavali. V četrtek je sledilo tekmovanje. Tekmovali smo po kategorijah in po spolu. Po končanem tekmovanju smo se slikali ter se zelo nasmejali psu Vatu, ki se je z zobmi prijel za vlečnico, ki ga je vlekla do vrha. Moje nove izkušnje so, da je zabava na smučeh zelo dobra, le da ne smeš pasti.

Denis Lipovšek: *V nedeljo popoldne sem pripravil kovček in upal, da se bom v prihodnjih dneh naučil smučati. Drugo jutro smo se izpred šole z avtobusom odpeljali proti Logarski dolini. Med potjo smo se ustavili v muzeju, kjer nam je gospa s pomočjo zemljevida pokazala kraje okoli Logarske doline in njihove znamenitosti, nato smo se odpravili naprej.*

Potem nam je spremljevalec Jože Zupan pokazal skalo Iglo, ki je visela nad cesto. Po uri in pol smo se končno pripeljali na Ložekarjevo turistično kmetijo. Avtobus je ustavil in kovčke smo znosili pred hišo. Nato smo odšli v jedilnico, kjer so nam učitelji razložili pravila. Bili smo že lačni in kmalu nam je kuharica postregla s kosilom. Po kosilu smo se namestili v sobe in imeli pol ure počitka. Popoldne smo odšli na smučišče. Obuli smo si smučarske čevlje, pripravili smuči in začela se je šola smučanja. Smučali smo precej dolgo. Potem smo imeli pouk in nato večerjo. Po večerji smo odšli v sobe in se umili. Utrujeni smo bili in smo odšli spat. Zjutraj smo se zbudili v prekrasno jutro. Pospravili smo sobe ter se umili, zajtrk smo imeli ob pol devetih. Vsi smo bili že malo lačni. Zajtrkovali smo viki kremo, namazano na kruh, in čaj. Po zajtrku smo imeli uro in pol pouka, potem smo odšli smučat. Po prvi polovici učenja smučanja smo na smučišču dobili čaj. Po smučanju smo odšli v jedilnico na kosilo, po kosilu smo imeli počitek, nato pa smo spet odšli

smučat. Po smučanju smo imeli pouk in večerjo. Dan nas je spet utrudil, zato smo po večerji spet odšli v sobe, se umili in zaspali. Sredino jutro je bilo enako prejšnjemu, le malo bolj sončno. Vstajanje, pospravljanje sob, zajtrk in spet smo imeli pouk, kjer smo se seznanili z znamenitostmi Logarske doline in imeni okoliških gora. Zatem smo se preoblekli v smučarsko opremo in odšli na smučišče. Učili smo se voziti plug. Najprej med dvema palicama, nato med šestimi. Po končanem smučanju smo na smučišču dobili čaj. Bili smo prepoteni, zato smo se pred kosilom preoblekli. Po kosilu je sledil počitek, nato smo spet odšli na smučišče. Še naprej smo vozili plug. Proti večeru smo vzeli svetilke in odšli na pohod. Po približno pol ure hoda smo prišli do izvira kisle vode pod goro Olševo. Kislo vodo nekateri ljudje uporabljajo v zdravilne namene. V bližini kisle vode so skale rdečkaste barve, ta voda pa ima okus po železu in radenski. Vrnili smo se proti Ložekarjevi domačiji. Pred domačijo smo pred večerjo naredili še sneženega moža. Veselili smo se četrta, saj smo vedeli, da je to tekmovalni dan. Sonce nas je zbudilo tudi v četrtek in lep dan je bil pred nami. Po prebujanju, pospravljanju, zajtrku in pouku smo se spet odpravili na smučišče in vadili za tekmovanje, ki smo ga izvedli po kosilu. Pred večerjo smo si šli ogledat še kraško jamo. V njej smo videli netopirje in kapnike, v jami pa je tudi oltar.

Po večerji nas je obiskal lovec Aleš, zvečer pa smo že premišljevali o naslednjem dnevu in odhodu domov. V petek zjutraj smo pospravili kovčke, pouka nismo imeli več. Odšli smo na smučišče in smučali do kosila. Po kosilu smo kovčke znosili pred hišo, šoferka avtobusa jih je zložila v avtobus in kmalu zatem smo se odpeljali

proti domu. Ves teden pri Ložekarju je bil naporen, a zelo lep.

Tjaša Pušnik: Ponedeljek je bil kar naporen, saj smo imeli za sabo vožnjo z avtobusom. Sledila sta namestitvev v koči in poskus smučanja.

Zjutraj ob pol osmih, ko smo se zbrali, smo vsi nestrpno čakali avtobus. Končno se je malo čez osmo prikazal majhen avtobus iz njim še kombi. Kovčke smo s pomočjo staršev spravili v avtobus. Starši so bili nekateri žalostni, ker odhajamo, nekateri pa veseli, da ne bomo zganjali hrupa. Končno smo se odpeljali. Nekaterim je bilo slabo, ampak meni ne, saj sem vzela tableto proti slabosti. Vmes smo se ustavili v nekem muzeju. Kmalu zatem smo prispeli do Ložekarjeve domačije. Gospodar nas je popeljal v jedilnico, kjer smo izvedeli vsa pravila. Izvedeli smo tudi, kdo bo skupaj v sobah.

Torek je bil še bolj utrujajoč in naporen, saj smo se učili smučati plug, smrečico. Jaz sem to že malo znala, ker me je sosed Denis učil, nekaj malega pa me je tudi učila sestrična Damjana. Po smučanju smo šli v kočo na čaj. Zvečer sem bila tako utrujena, da sem padla v posteljo. Še ko sem ležala, sem čutila, kako me bolijo noge.

Vsako jutro pol ure pred zajtrkom sem odšla v kuhinjo, da so mi dale kuharice čaj, da sem lahko spila zdravila. Po učni uri smo odšli na smučišče. V sredo sem napredovala v višjo, drugi skupino. Po večerji pa se je prišel predstaviti lovec, kar se mi ni zdelo preveč zanimivo, ker smo imeli lovca že v šoli in tudi v vrtcu. Morali smo mu napisati vprašanja. V skupini je bilo po pet ali šest otrok. Mi smo napisali štiri vprašanja.

V četrtek je bila tekma, a ne vem, katera sem bila, sicer pa mi je vseeno, sem pa vesela, da sem se nekaj naučila. Po sobah smo staknile glave in vsaka skupina se je morala nečesa spomniti. Jaz sem bila s Tino in z Lariso. Povedale in pokazale smo dve šali za zabavni zaključni večer. Kljub temu, da smo v petek pakirali in se pripravljali na odhod, smo se še šli smučat. Ob smučanju so mi misli že uhajale domov.

Daniela Kovač: Komaj sem čakala, da gremo v zimsko šolo v Logarsko dolino. Vožnja me je zelo presenetila, ker nas je peljala voznica. Pred Logarsko dolino smo se ustavili v muzeju Rinka. V njem so razstavljene zelo zanimive zgodovinske stvari in slike. Nadaljevali smo pot do Ložekarjeve kmetije. Prispeli smo na cilj in si razdelili opremo. Učiteljice so nas razporedile v sobe. Začel se je program: smučarski in šolski.

Vsako jutro smo morali pospravljati sobe in nato se je začel šolski program. Po njem smo se odpravili na sneg. Sredi tedna smo se odpravili v kraško jamo. Tam smo izvedeli, da so jo odkrili domačini in da je stara več milijonov let. Pokusili smo železno vodo, ki izvira izpod skale. Na poti proti domačiji smo videli tudi krmišča za divje živali, za katere skrbijo lovci. V večernih urah smo opazovali tudi zvezde, sledila sta umivanje in priprava na spanje.

V četrtek smo imeli smučarsko tekmovanje. Zadnji dan so učiteljice podelile diplome za smučarske uspehe. Po podelitvi smo se šli še smučat, nato smo si pripravili opremo. Imeli smo še zadnje kosilo in se odpravili na pot domov. Vožnja je bila lepa, ker smo imeli sončno vreme. Teden je bil zelo naporen in je hitro minil, imeli smo se zelo lepo.

Katja Pajk: V ponedeljek zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji v Laškem. V avtobusni prtljajnik smo naložili kovčke in nato sedli na avtobus. Vsi smo bili zelo nestrpni, hkrati pa malce žalostni, saj smo vedeli, da pet dni ne bomo videli svojih staršev.

Vozili smo se dve uri in pol, kar je bilo za nas, ki smo bili polni pričakovanj, zelo dolgo. Ko smo prišli na kmetijo, nas je gospodar Aleš pričakal v jedilnici, kjer nam je zaželel dobrodošlico in razložil pravila na smučišču. Potem ko smo se nastanili v sobah, smo odšli na prvo tamkajšnje smučanje, kjer so nas razvrstili v skupine. Vsi trije učitelji so zelo dobro smučali in bili zelo prijazni.

Ob enih je sledilo kosilo. Mmm ... kako dobro so kuhale kuharice. Po kosilu je bil počitek, nato so sledili smučanje, večerni sprehod in pouk. Tako so hitro tekli dnevi, da kar nismo uspeli šteti. Odšli smo tudi na različne kraje, kot so izvir kisle železne vode, kjer smo vodo lahko poskusili, v jamo, h krmilnici za divje živali ...

Predzadnji večer je bil z lovcem, ki nam je povedal o lovu, divjih živalih in svoji skrbi za njih. Zadnji dan zjutraj smo imeli tudi tekmo. Odrezali

smo se zelo dobro. Po tekmi smo žal že morali spakirati in počasi oditi na avtobus, ki nas je peljal domov. V Laškem smo se morali nazaj privaditi na svet brez skrbi in vsakodnevnih obveznosti.

Priporočam vam, da tudi sami obiščete Ložekarjevo kmetijo, kjer se boste naužili svežega zraka, uzrli čudovite živali in videli, kako čudovito je življenje nad 1000 metri nadmorske višine.

Tjaša Gračner in Nina Zupanc: Najbolj nama bo v spominu ostal zadnji dan. Na vrsti je bilo tekmovanje v smučanju. Najprej smo še malo vadili, učitelji pa so postavili progo. Izžrebali smo štartne številke. Vsi smo bili zelo nestrpni. Tekmo je začela boljša skupina, nato so prišli na vrsto začetniki. Bilo je zelo napeto, tekmovalce smo spodbujali s ploskanjem. Po tekmi smo bili zelo radovedni, katero mesto smo dosegli, vendar je bila razglasitev šele po kosilu. Najboljši so se veselili priznanj. Vsi pa smo se veselili vrnitve domov, čeprav smo se imeli zelo lepo.

**Foto: Tanja Vrhovšek,
Vesna Obrez, Albin Simonič**

UTRINKI Z ZIMSKE ŠOLE V NARAVI

Fotografije povedo več kot sto besed ...

ZIMSKI ŠPORTNI DAN V ZGORNJI REČICI

Sneženi pozdrav

Nik: Vsi smo toplo oblečeni, zato nas ni zeblo. Športni dan je bil super!

Larisa: Juhu! Vsi na sneg!

KRATKOČASNIKOVA VICOTEKA

Sin prinese očetu
spričevalo in reče: »Veš,
odkar mi ne pomagaš več
pri učenju, imam veliko
boljše ocene.«

Oče vpraša sina, zakaj ima
tako slabe ocene pri zgodovini.
Sin mu odgovori, da zato ker
ga učitelj vedno sprašuje o
stvareh, ki so se zgodile pred
njegovim rojstvom.

Med matematiko se učitelj zgrozi nad
Janezkovimi odgovori. V besu reče:
»Eden od naju je popoln bedak.«
Janezek molče sede. Naslednji dan
prinese učitelju modro kuverto. »Kaj pa
je to?« vpraša učitelj. »Potrdilo šolskega
zdravnika in psihologa, da sem jaz čisto
normalen.«

Aljaž Grejan, Miha Emeršič, Matjaž Cepuš

BRIHTNE GLAVCE

Pust in valentinovo

Rešitev januarskega kviza se glasi bodi solidaren. Med tistimi, ki ste nam poslali pravilna gesla, smi izžrebali Moniko Gračner iz 4. razreda PŠ Šentrupert, ki bo nagrado prejela v prihodnjih dneh. In kot je zdaj že v navadi, smo vam tudi v tej številki časopisa pripravili kviz, ki je tokrat malo daljši. Pravilne rešitve lahko oddate v nabiralnik šolskega radia in časopisa v avli matične šole ali jih pošljete po e-pošti radio@oslasko.si.

1. Slovenski kulturni praznik je v spomin ...

- O Francetu Bevku.
- P Francetu Prešernu.
- R Primožu Trubarju.

2. Kje se dogaja najbolj znan pustni karneval na svetu?

- Š V Londonu.
- T Na Dunaju.
- U V Riu de Janeiru.

3. Pust ...

- R ... visoko leta, nizko pade.
- S ...širokih ust.
- T ... sam vanjo pade.

4. Kdaj praznujemo valentinovo?

- T 14. februarja.
- U 17. februarja.
- V 30. februarja.

5. Katera slovenska smučarka je trenutno ena najboljših na svetu?

- A Petra Majdič.
- B Tina Maze.
- C Ana Drev.

6. Kako si od zgoraj navzdol sledijo barve na slovenski zastavi?

- O Bela, modra, rdeča.
- P Bela, rdeča, modra.
- R Modra, bela, rdeča.

7. Katero prireditev vsako leto gosti Laško?

- Č Oktoberfest.

D Pivo in cvetje.

E Festival Lent.

8. Katero je drugo ime za februar?

- G Svečan.
- H Gruden.
- I Sušec.

9. Katera slovenska pasma konjev je značilna za Kras?

- L Nemški poni.
- M Arabec.
- N Lipicanec.

10. Katera pustna maska prihaja s Ptuja?

- A Kurent.
- B Miki miška.
- C Nodi.

11. Katera žival NE živi v naših gozdovih?

- K Srna.
- L Severni medved.
- M Divji prašič.

12. Laž ima ...

- U ...dolgo pot.
- V ... kratek nos.
- Z ... kratke noge.

13. Ka mehanik potrebuje pri svojem delu?

- H Teleskop.
- I Izvijač.
- J Lopato.

14. Kako se imenuje tekmovanje iz slovenščine?

M Cankarjevo tekmovanje.

N Proteusovo tekmovanje.

O Preglovo tekmovanje.

15. Kaj so agrumi?

T Koala, panda, medved.

U Teleskop, mikroskop, stetoskop.

V Limone, pomaranče, grenivke.

16. Glavno mesto Hrvaške je ...

E Zagreb.

F Rim.

H Zadar.

17. Katere počitnice so v februarju?

P Jesenske.

R Zimske.

S Prvomajske.

18. Kje se je rodil France Prešeren?

K V Vrbi na Gorenjskem.

L V Ljubljani.

M V Laškem.

Saša Klezin

18 2 17 16 9 4 13 6 7 8 9 10 11 13 12 13 14 6

15 10 11 16 9 4 13 9 6 15 6 1 17 13 9 16 3 11 6

1 6 14 11 10 7

SUDOKU

1		2	5		3		8	
					4	5	1	9
	5	9	8					
	6						4	1
4				8				5
8	2							
					2	6	9	
2	3	6	9					
	9		3		8	2		

Larisa Knap

ODGANJALI SMO ZIMO

Pust mastnih ust

Pust je čas med novim letom in pepelnično sredo (dan po pustnem torku). Je premakljiv in odvisen od velike noči. Letos smo ga praznovali 12. februarja. Prava pustna dneva sta pustna nedelja in pustni torek. Ime smiselno izhaja iz italijanske besede »carneleva«, kar pomeni »opustiti meso«. Kasneje se je beseda preoblikovala v »carnevale«, kar po slovensko pomeni karneval.

Za pust je seveda zelo značilen pustni karneval, v katerem igra pihalna godba, je tudi proces maškar, takrat vidimo najrazličnejše maske: Pike Nogavičke, čarovnice, zajčke, medvede, rožice, leve, klovne, hudičke ter angelčke in druge junake. Seveda ne manjka nastop kurentov. To so tradicionalne značilne pustne maske, ki izhajajo s Ptuja in iz okolice. Kurenti morajo biti močni moški, saj na sebi nosijo debelo ovčjo kožo, težke zvonce, na nogah pa imajo gamaše. Njihov namen je, da s poskakovanjem ter hudim truščem odženejo zimo. Enako so mislili že praljudje, a takrat so z verovanjem samo odganjali zimo – ob pustu pa so se začeli šemiti šele Rimljani. Kljub nasprotovanju cerkve se je pust ohranil.

Ko omenimo pust, se vsi najprej spomnimo na krofe. Pekli so jih že v dunajski kuhinji v začetku

19. stoletja. Ampak zakaj so ravno krofi tako značilni za pust? Pustnemu času (še danes) sledi dolgo obdobje posta, zato so si ljudje pred tem privoščili mastne jedi, med drugim tudi krofe, ki so bili manj mastni kot danes. Nič jim ni bilo treba skrbeti glede debelosti, saj so zaradi več fizičnega dela hitreje porabili kalorije kot mi.

Slovenska pustna dediščina je sicer zelo bogata in raznolika, saj ima skoraj vsaka vas v Sloveniji svojo masko. Na žalost pa se Slovenci vedno bolj šemimo v netradicionalne maske, ki ne izhajajo iz naše domovine, temveč iz likov različnih (predvsem ameriških) filmov in risank. Nekaj najbolj značilnih si lahko ogledate na posnetkih na naslednjih straneh Kratkočasnika.

Nataša Grešak

V OPB v 1. razredu so najmlajši takole ustvarjali na temo pusta ...

Zgornji umetnini sta nastali pod spretnimi prsti tretješolk Nadjane Janež in Zale Ferlič.

USTVARJALNI KOTIČEK

Pustna maska

V prejšnji številki smo vam predstavili ustvarjalni izziv, ki se ga lahko brez težav lotite sami doma. Tudi tokrat smo za vas pripravili namig, ki vam bo morda prišel prav naslednje leto za pusta.

Potrebujemo:

- barvni papir (šeleshamer, karton)
- peresa, bleščice
- olfa nož, škarje
- lepilo
- palčko

Na papir narišemo obe dlani in ju izrežemo. Izrezani skupaj prilepimo tako, da sta palca navzgor. Palca polepimo s peresi, zato da maska izgleda večja in lepša. Oči izrežemo z olfa nožem ali s škarjami. Ostale prstke okrasimo še z vsemi drugimi bleščicami ali vzorčki. Vse skupaj prilepimo na palčko in maska je nared.

Ana Cestnik

PUSTOVANJE V PŠ REČICA

Zima se ni pustila odgnati

Urban: »Pustne šeme smo imele svoj avtobus, ki nas je odpeljal v Hudo Jamo.«

Luka: »Obiskali smo veliko hiš in dobili mnogo sladkarij.«

Neža: »Všeč mi je bilo, ko smo plesali v krogu pred hišami.«

PŠ VRH NAD LAŠKIM

Tudi mi smo jo odganjali

Pust je najstarejši ljudski običaj na Slovenskem. Ljudje so se od nekdanj šemili, saj so verovali, da bodo tako pregnali zimo in priklicali pomlad. Pri izdelavi pustnih mask so bili zelo ustvarjalni. Tudi učenci 1., 2. in 3. razreda PŠ Vrh so bili kreativni, saj so po vzoru beneških mask izdelali svojo pustno šemo.

Simona Sirk

PŠ DEBRO

Pustne šeme na obisku

Učenci in učiteljice prvega triletja v Debru smo se veselili pustnega torka. Peli smo, plesali in se imeli lepo. Drugi in tretji razred sta obiskala tudi Dom starejših Zdravilišča Laško in stanovalcem popestrila dan. Bili so nas iskreno veseli.

Suzana Oder

MŠ LAŠKO

Pustno rajanje

Kako se prileže, če odpade kakšen dan pouka – sploh če lahko pride v šolo kdorkoli. Tako je bilo na pusta tudi v matični šoli, kjer so v šolske klopi namesto učencev sedle maskare.

ONIS

Na pusta kulturni dan

Na pustni torek smo imeli učenci oddelka z nižjim izobrazbenim standardom kulturni dan. Našemili smo se v maskare in zaplesali ob glasbi. Najlepše maskare so dobile sladke nagrade. Šli smo zudi v Muzej Laško, kjer smo si ogledali razstavo. Preživeli smo lep dan.

Učenci in učiteljice ONIS

PŠ DEBRO

Krhki flancati

Ker je tokratna številka tudi pustno obarvana, smo se odločili, da objavimo recept, ki sodi k tej temi. Pri izbirnem predmetu načini prehranjevanja smo delali krhke flancate in se pri tem za pustni čas primerno posladkali. Poskusite tudi vi!

Sestavine: 25 dag moke, 4 rumenjaki, žlička ruma, limonin sok, 2 do 3 žlice kisle smetane

Priprava: Najprej ločimo rumenjake od beljakov in stehtamo 25 dag moke. Ko to naredimo, stresemo vse skupaj v posodo in nato dodamo kislo smetano, rum in limonin sok. Ko vse skupaj zgnetemo, damo testo iz posode, ga zvaljamo in narežemo na kvadratke. V vsak kvadrateg zarezemo 2- do 3-krat, nato jih prepletamo, damo v vroče olje, da dobijo rumeno barvo, nato jih vzamemo ven. Na krožniku jih lahko posujemo s sladkorjem v prahu.

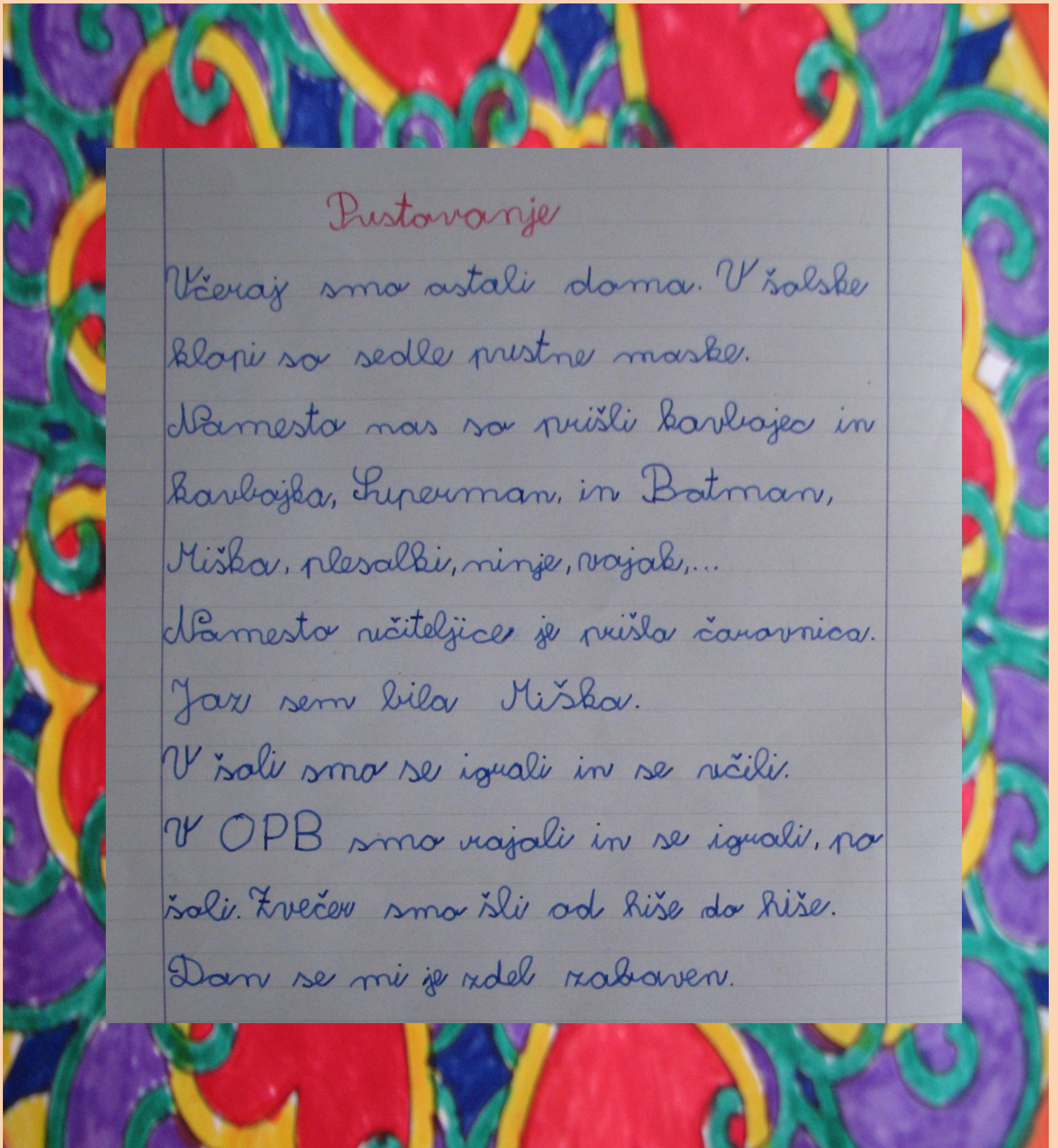
Lea Lapornik

MŠ LAŠKO

Pisanje je zabavno

Sodono življenje nas vedno bolj sili v uporabo računalniške tehnologije. A kljub temu je lepo videti, da naši otroci še znajo pisati tako, kot smo se pred mnogimi leti učili tudi sami. Zato smo se odločili, da vam predstavimo besedili tretješolcev Simone Pajk in Nika Vodiška. Za ozadje njunih spisov se je potrudil Klemen Dečman.

Simona Pajk

Pustovanje

Včeraj smo ostali doma. V šolske klopi so sedle pustne maske. Namesto mene je prišel Batman. Bilo je pa toliko drugih mask to so: vajaki, klown, Deka nogavička, karbojca, ninje in Turkinje. Potem smo se predstavili. Nato smo se šli igrati meni je Jure posodil pistola in smo se streljali in sablali tri ure igrali. Nihaj časa smo se učili. Imeli smo dva najstna dneva. Potem smo se se igrali in ko je bilo prespavba sem šel hitro na kombi.

ZA BOLJŠI VTIS

Ali se znamo za mizo primerno obnašati?

Sodobno življenje vključuje veliko dogodkov in doživetij, ki od nas zahtevajo veliko prilagajanja in nemalokrat tudi hitre spremembe. Bonton je že eno takšnih področij, kjer smo lahko hitro zaradi kaknega manjšega spodrsjlala hudo v zadregi. Zato smo se odločili, da na kratko prevetrimo stara dobra pravila primernega obnašanja pri prehranjevanju.

Pribor

- Z žlico zajemamo le juho in nekatere prikuhe.
- Z žličko jemo: kavo, čaj, kakav, kislo mleko, jogurt, mehko kuhana jajca, različne kreme, kompote, sladoled, gozdne jagode, robidnice, maline in drugo sadje, ki ga na mizo prinesejo očiščeno.
- Med jedjo nikoli ne polagamo noža in vilic na mizo. Jedilni pribor sodi na krožnik ali v roke.
- Noža in vilic tudi nikoli ne prislanjamo na rob krožnika, tako da je držalo na mizi. Če nož in vilice prekrizamo, pomeni, da še nismo končali. Ko pojemo, nož in vilice položimo na krožnik z desne strani proti sredini. To je za gospodinjo znamenje, da ne želimo več jesti.

Prehranjevanje z rokami

Pravilo o lepem vedenju pri mizi narekuje, da ne smemo jesti z rokami. Izjema so nekatere jedi, pri katerih pribora ni dovoljeno uporabljati.

- Z roko jemo kruh in vse vrste peciva. Kruh in peciva lomimo in po koščkih nosimo v usta.
- Z roko nosimo v usta tudi sendviče, vendar ne po koščkih.
- Kuhano koruzo jemo z obema rokama.
- Z rokami jemo tudi sadje, na primer grozdje, slive, marelice, breskve, češnje in drugo sadje s koščicami.
- Tudi rake jemo z obema rokama.
- Če smo v gosteh in če nam gostiteljica dovoli jesti perutnino z roko, jo ubogamo, saj s tem ne kršimo nobenega pravila lepega vedenja.
- Jestni začnemo, ko gostiteljica zaželi dober tek. Pred njo ne sme nihče začeti jesti.

Drža telesa

- Stol mora biti oddaljen toliko, da se ne dotikamo mize in da nismo predaleč. Obraz naj bo nad roboi mize.
- Sedemo vedno z leve strani.
Komolci morajo biti ob telesu, nikakor na mizi.
Na mizo smemo položiti samo roke do zapestja.
- Jedi ne kopičimo na krožnik, kot da smo na zadnji večerji.
Bonton dopušča, da večkrat vzamemo jedi, a nikoli ni vljudno vzeti dvakrat juhe, solate in sladice.
- Iz posod nikoli ne jemljemo hrane s svojim priborom.
Gostiteljica mora rezati meso, razkosati perutnino, skrbeti za pijačo.
- Med jedjo imamo usta zaprta, s polnimi usti ne govorimo.
Ne zavračamo ponujene hrane, tudi če nam ni všeč.
- Če »podremo kupček«, se opravičimo.
- Gostiteljica je tista, ki konča obed, saj tako omogoči vsem gostom, da se v miru in do sitega najedo.

Med prazniki je miza drugačna kot preostale dni v letu. Na njej naj dobita svoje mesto najlepši prt in poseben porcelan, ki ga dopolnimo z izbranim jedilnim priborom, kakršnega marsikatera gospodinja hrani za prav posebne priložnosti. Ko sedemo za mizo, najlaže izkažemo spoštovanje do gostiteljev, če upoštevamo pravila lepega vedenja.

Kadar želimo spiti požirek pijače, v ustih ne smemo imeti hrane. To pomeni, da hrano vselej najprej pogoltnemo, si s servieto obrišemo ustnice in šele takrat vzamemo v roke kozarec, ki ga primemo za »pecelj«, da ni prstnih odtisov na steklu.

Med prazniki si običajno privoščimo prav posebne jedi, ki narekujejo več hodov. Pribor ob vsakem hodu jemljemo po vrsti z zunanje strani.

Preden začnemo jesti, se prepričamo, da so si s hrano postregli vsi zbrani za mizo.

Cmokanje in glasno srebanje sta izraz nevljudnosti, zato jemo tiho, hrano pa žvečimo z zaprtimi usti.

Če smo gostitelji, upoštevamo pravilo, da gostitelj začne jesti prvi in tudi obrok konča, zato pazimo, da se pred prvo jedjo predolgo ne zadržujemo v kuhinji, če so že vsi drugi za mizo.

Zala Uratarič

Mini kviz

1. Glavno mesto Nizozemske je ...

P ... Amsterdam.

R ... Rotterdam.

S ... Luksemburg.

2. Naša najboljša alpska smučarka je ...

T ... Petra Majdič.

U ... Tina Maze.

V ... Ilka Štuhec.

3. Kaj je rotovž?

T Prekmurska jed.

Ž Gospodinjski aparat.

S Mestna hiša.

4. Kmečka jed je/so...

Š ... makaronovo meso.

T ... žganci z ocvirki.

M ... sadna kupa.

5. Prvo živo bitje v vesolju ...

N Lajka.

O Neil Armstrong.

P Felix Baumgartner.

6. Kaj je partitura?

B Bolezen.

C Basen.

A Notni zapis.

7. Hiacinta je ...

S ... grm.

Š ... čebulnica.

T ... vzpenjalka.

8. Zmagovalec oddaje Gostilna išče šefa ...

E Andrej Murko.

F Julijana Krapež.

G Polde Kovač.

9. France Prešeren je napisal ...

N... Golic.

M... Zdravljico.

Z... Veselico.

10. Kdaj je bilo letos valentinovo?

K 5. februarja.

A 14. februarja.

Č 8. februarja.

Pia Vrbovšek Plahutar

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

VALENTINOVO IN GREGORJEVO

Na katerega prisegate?

Čeprav za mesec ljubezni bolj označujemo maj, 14. februarja Američani in mnogi drugi po svetu praznujemo valentinovo. To je tradicionalni dan, ko si zaljubljenici izkazujejo ljubezen – največkrat z darilci in voščilnicami. Današnji pomen je dan dobil šele po srednjem veku, ko se je razvila zamisel o romantični ljubezni.

Dandanes je ta dan kot večina drugih večjih praznikov preveč potrošniško naravnani. Ljudi najbolj povezujejo medsebojne izmenjave valentinčkov. To so ljubezenska pisemca v obliki srca. Ljudje vsako leto pošljejo približno milijardo valentinčkov, s čimer se ta praznik po priljubljenosti uvršča na drugo mesto, zaostaja namreč le za božičem. Ocenjujejo, da kar 85 odstotkov valentinčkov in drugih daril kupijo ženske. Najznačilnejša darila so čokolada, vrtnice, bonboniere, nakit ... Valentinovo spomni pare, ki so že dlje časa skupaj, zakaj in kako so se sploh našli. Znan slovenski pregovor pravi: »Sv.Valentin ima ključ od korenin.« Pokazatelj tega je, da se okoli 14. februarja začne razvijati rastlinstvo in prihaja pomlad. Ravno zato je valentinovo v tem času, ko je vse bolj živo in lepše kot pozimi.

Kljub temu, da je kot praznik zaljubljenecv danes bolj znano valentinovo, imamo tudi v Sloveniji

svoj praznik ljubezni – gregorjevo. Naše babice so na 12. marec govorile, da se takrat ptički ženijo. Star običaj namreč pravi, da so se dekleta na gregorjevo ozirala v nebo in opazovala ptice. Prva ptica, ki so jo videle, je naznanila, kakšen bo njen mož.

Gregorjevo je dobilo ime po Gregorju Velikem, ki je živel okrog leta 540 v Rimu. Bil je znan kot odličen papež in katehet. Pred njim so ljudje poznali julijanski koledar, danes pa se koledar, ki ga uporabljamo, imenuje po njem, in sicer gregorijanski koledar. Gregor Veliki je namreč godoval na prvi pomladni dan, ko je bilo že ponavadi toplo. Pravijo tudi, da se ptički ženijo tudi na valentinovo, a na Slovenskem to velja bolj za gregorjevo.

Nataša Grešak

MŠ LAŠKO

Valentinova iskrica

Valentinovo je praznik. Valentin ima ključ od korenin. To pomeni, da ima ključ od pomladi. Za ta praznik lahko komu povemo, da ga imamo radi. Vsaj namignemo mu lahko. Če ne moremo tega drugi osebi povedati, ji podarimo kakšno darilce, vizitko ali pismo.

Lara Pavčnik

PŠ VRH NAD LAŠKIM

Ima Valentin ključ do korenin?

Valentinovo je včasih imelo drugačen pomen. Po starem kmečkem koledarju je Valentin prinesel ključ do korenin, zato so ga imenovali tudi prvi spomladin. Na ta dan naj bi se začelo delo v vinogradih in na vrtovih. V naši šoli smo v ta namen posejali prva semena vrtnih pridelkov.

Simona Sirk

*V novejšem času pa je
valentinovo predvsem
znanilec ljubezenskih
doživetij, zato brez
srčkov in rožic ne gre.*

PŠ ŠENTRUPERT

Svet je lepši, če se imamo radi

V podružnični šoli c Šentrupertu se vedno kaj dogaja. Tokrat so za šolski časopis pripravili prispevek o dejavnostih, ki so jih zaposlovale in razveseljevale februarja.

Letošnja zima nam je prinesla pravo zimsko pravljico z obilo snega, zato je bil zimski športni dan v Šentrupertu samo še pika na i za otroške snežne užitke. Na športnem dnevu smo pripravili sankško progo, na kateri smo prvič preizkusili prav vse sani, ki nam jih je prinesel dedek Mraz. Da vrsta zanje le ni bila predolga, so poskrbeli tudi učenci, saj so od doma pripeljali tudi svoje. Po sankških spustih smo naredili še snežaka, ki pa je zaradi svoje teže obležal kar na tleh. Še mnogo dni po športnem dnevu smo ga opazovali skozi okno, saj nas je spominjal na nepozabno dogodivščino.

A hitro tečejo dnevi, minevajo tedni, mesec je kar naenkrat naokoli in že je na vrata potrkal februar. Ta je znan kot mesec kulture in ljubezni. Letošnji februar je bil tudi v naši šoli še posebej pester. Najprej nas je razveselil s Prešernovim dnevom, ki so ga bili učenci še prav posebej veseli, saj jim je prinesel prost dan. V spomin na Franceta

Prešerna smo dan pred praznikom posebno pozornost namenili našemu največjemu slovenskemu pesniku. Po razredih smo brali njegova dela in se spominjali njegovega življenja. Na zaključek kulturnega dne smo medse povabili tudi čarovnika, ki je naš dan še bolj začinil, saj je pričaral in tudi odčaral ogromno različnih stvari.

Nato je na vrata potrkal norčavi pust in nas za en dan spremenil v čarovnice, gusarje, klovne, muce, kužke, zajčke, Spidermane, Pike Nogavičke in še kaj. Komaj smo prepoznali, kdo je kdo. Prav zato je pust tako enkratno doživetje, saj nikoli ne vemo, koga bomo srečali.

In seveda v februarju ne gre brez valentinovega. Na praznik zaljubljenecv smo šolo prekrili s srčki, za svoje najbližje pa smo izdelali drobne pozornosti in jim napisali sladka voščila, saj vsi vemo, da je svet lepši, če se imamo radi. ☺

Učenci PŠ Šentrupert z učiteljicami

UTRINKI IZ ŠENTRUPERTA

Vedno se imamo lepo

Cvetka TERŠEK

PŠ REČICA

Praznik za vse, ki se imamo radi – valentinovo!

Učenci kar niso mogli nehati izdelovati srčke. Izdelovali so jih iz modelirne mase. Vas zanima, komu so jih podarili in zakaj?

Srček bom podaril /-a ...

Neža, 3. razred

- atiju, ker mi bere pravljice.
- mamici, ker me je naučila voziti kolo.
- teti Aleksandri, ker je najboljša teta in mi je podarila pohoštvo.
- Beniju, ker grem lahko k njemu na obisk.

Danaja, 3. razred

- babici Lojzki, ki mi dovoli, da v hlevu lahko molzem.
- dediju Franciju, ki mi vedno kupi bonbone.
- Marku, ki me uči o planetih, zvezdah – o velikosti zvezd in iz česa so ...
- atiju, ki me poleti pelje z motorjem.
- mamici, ki mi pusti likati in vaditi poštevanko števila 9.

Klara, 2. razred

- učiteljici Kseniji, ker je super učiteljica.
- Juliji, ker me najbolj nasmeji.
- Niku G., ker je moj sošolec.
- atiju in mamici, ker ju imam rada.

Nik G., 2. razred

- Luku, ker se lepo igra z mano.
- Niku O., ker je moj prijatelj.
- mamici, ker je dobra.

Larisa, 3. razred

- Klari, ker jo imam rada in je prijazna.
- Neži, ker je moja druga najboljša prijateljica.
- Danaji, ki mi vedno, ko ji kaj dam, vrne.
- Niki, ker je moja najboljša prijateljica.
- Aleksandri, ker je dobra.

Luka, 1. razred

- Niku O., ker je moj prijatelj.
- mamici, ker jo imam rad.
- Aleksandri, ker je moja najboljša prijateljica in jo imam že preveč rad.

Aleksandra, 3. razred

- atiju in mamici, ker ju imam rada.
- babici in dediju, ker se z mano igrata.
- teti Nadi, ker rabi veselje, ker je žalostna.

Nik O., 3. razred

- atu in mami, ker sta moja starša in ker sta velikokrat dobra z menoj.
- Urbanu, ker je moj dober prijatelj.

Julija, 2. razred

- Danaji in Neži, ker smo prijateljice in se skupaj smejimo.
- Klari, ker je sošolka in se tudi skupaj smejiva.
- mamici in atiju, ker mi vse kupita in mi dovolita, da kam grem.

Urban, 3. razred

- mojima sestrama Tini in Saški, ker mi kaj posodita in sta dobri.
- atu in mami, ker mi velikokrat pomagata.

Srčke smo dobile tudi vse učiteljice in seveda naša kuharica. Seveda zasluženno. ☺

Učenci in učiteljica v OPB Lidija Jakopič